

DETEKTIV KJELSSON

Tělo u vody

Daniel Janů

Splendidum družstvo

DETEKTIV KJELSSON

DANIEL JANUŠ

Splendidum družstvo ● Vražné, Hynčice

DETEKTIV KJELSSON

Tělo u vody

Copyright © Daniel Janů, 2021

Cover © Daniel Janů, 2021

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2021

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-069-3 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-070-9 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-071-6 (PDF)

Obsah

1. Skovdallund, 24. června, 2015, 11:40
2. Vejle, Policejní budova, 13:26
3. Jelling, Klub Roxxy, 18:26
4. Policejní budova, 25. června, 2015, 07:42
5. Vejle, Nemocnice, 10:32
6. Skovdallund, 12:23
7. Bredsten, 13:45
8. Policejní oddělení, 15:21
9. Jelling, 26. června, 2015, 09:42
10. Vejle, Kriminální oddělení, 14:18
11. Ollerup, 27. června 2015, 12:08
12. Vejle, Policejní budova, 29. června, 2015, 09:18
13. Gammelby, 13:18
14. Skovdallund, 16:48
15. Vejle, Policejní budova, 30. června, 2015, 09:18
16. Skovdallund, 1. července, 2015, 14:23
17. Policejní budova, 2. července, 2015, 08:23
18. Farup, 3. července, 2015, 07:23
19. Policejní budova, 15:21
20. Policejní budova, 4. července, 2015, 10:21
21. Skovdallund, 6. července, 2015, 09:21
22. Skovdallund, 7. července, 2015, 08:12

1. Skovdallund, 24. června, 2015,

11:40

Modrý Ford Mondeo řízený detektivem Kjelssonem mířil po dvacáté osmé do Skovdallundu. Po Farupvej se poté dostal na místo určení. Ke břehu jezera s loďkami. Zde bylo nalezené tělo mladého muže. Už z dálky byly vidět zapnuté policejní majáky dvou vozů.

„Tady jsem poprvé,“ pronese Halmborg sedící na místě spolujezdce.

Sledoval ubíhající krajinu. Promluvil, až teď, což bylo u něho dost nezvyklé.

„Jednou jsem tu byl. Asi tak pět let zpátky, možná déle,“ svěřuje se Kjelsson.

„Prověřoval jsem jednoho podnikatele ve východní části města,“ ukazuje rukou.

Jejich vůz zastavil před vozem pořádkové hlídky. Kapitán Kjelsson vystupuje jako první. Halmborg jej následuje a hned volá na uniformovaného policistu.

„Strážníku, už můžete ty majáky vypnout.“

Kjelsson pokračuje ke dvěma strážníkům, kteří páskou zajistili místo, kde leží mrtvola muže.

„Co jste našli?“

„Muž. Věk mezi dvaceti a třiceti. Vypadá to, že se utopil,“ odvětlí jeden ze strážníků.

„Je nahý,“ poukazuje kapitán na to, že tělo muže leží tváří k zemi a je bez oblečení. „Nevzal si ani plavky?“

Strážník pokrčí rameny.

„Vypadá to, že se opravdu utopil,“ podotkne Kjellsson a obléká si gumové rukavice.

Sehne se k mrtvému a provede částečné ohledání. Zdá se, že nemá žádné vnější poranění, pomyslí si. Ohlédne se k Halmborgovi. „Asi se vážně utopil. Jen je divné, že se koupal nahý.“

„Podle mého je na koupání docela chladno.“

„Třeba je otužilej,“ podotkne Kjellsson.

Vstane a sundává si rukavice, které následně odhazuje do nejbližšího koše.

„Přehoďte přes něho nějakou plachtu,“ navrhuje Halmborg.

„Nic takového nemáme,“ oponuje mu strážník.

„Víme, kdo je ten mrtvý?“

„Jedná o Jense Gammela,“ přidává druhý ze strážníků informaci o mrtvém.

„Gammel? Jako ta silnice,“ ukazuje kapitán směrem na východ.

„Gammel Horsensvej,“ přikývne strážník. „Znáte to tam?“

„Solbjerg. Několikrát jsem tam byl,“ odvětlí Kjellsson.

„Jo. A já bydlím v Skovdallundu,“ upřesňuje strážník vzápětí.

Hm!

„Když tady bydlíte, strážníku...,“ vstupuje do toho Halmborg. „Co je ten Gammel zač?“

„Povaleč.“

„A víte, kde bydlí?“

„Hned první dům za lesem.“

„Bydlí sám nebo s rodiči?“

„S otcem.“

„Dáte nám adresu?“

Strážník přikývl a bleskově mu ji řekl. „Skovgade. První dům napravo. Přímo proti Sola-Pets. Tam chovají a prodávají psy.“

„Díky. Zavolejte k nám, aby poslali forezní!“ pronese Kjelsson vzápětí a svůj pohled vrací k Halmborgovi.

„A my zajedeme za jeho otcem.“

Sven přikývne.

Ω

Skovgade

Kjelsson vystoupil jako první. Halmborg jej následoval rozvážnými kroky. Rozhlížel se kolem. Psi z domu naproti štěkali jako pominutí.

„Chtěl bych bydlet vedle nich,“ zabručí Halmborg.

Kjelsson jeho ironickou poznámku přešel.

Policisté prošli vchodovou brankou. Vstoupili na pozemek rodiny Gammelových. Kapitán sáhne na zvonek a vyčkává příchodu postaršího muže. Pokud strážník mluvil pravdu, Jens Gammel žije jen s otcem.

„Pokud je doma,“ sykne Halmborg.

Kjelsson čeká ještě chvíli a pak znovu zazvoní.

„Vždyť už jdu!“ ozve se nevrlý hlas za dveřmi.

V následujících vteřinách se otvírají dveře. Ve futrech stojí postarší muž v teplácích.

„Co chcete?“ ohradí se na policisty.

„Jsme od policie,“ ukazují své průkazy.

„Nic jsem neudělal!“ okamžitě se hájí.

„Nejsme tu kvůli vám.“

„A kvůli čemu?“

Kjelsson se ohlédne na Halmborga. Poté svůj pohled vrací na muže v teplácích.

„Jsme tu kvůli vašemu synovi,“ odvětí kapitán.

„Co zase udělal?“

„Kdy jste viděl svého syna naposledy?“

„Včera.“

„Byl sám nebo s ním byli nějakí kamarádi?“

„Rita.“

„Jak se jmenuje dál?“

„Rita Olmondová. Pracuje v tom penzionu u křižovatky,“ ukazuje doleva.

„Pane Gammele, můžeme si promluvit uvnitř,“ navrhuje Kjelsson.

„Něco se stalo, že jo?!“

Muži zákona přikývnu.

„Kde je Jens? Co se stalo? Proč tu jste?“

Muž v teplácích začínal panikařit.

„Našli jsme vašeho syna na břehu jezera. Bohužel je mrtvý,“ odvětí Kjelsson.

Je to asi jediné, co na své práci nemá rád. Když musí oznámit příbuzným úmrtí jejich nejbližších.

„Nee!“ vykřikne a hroutí se k zemi.

Policisté se k němu naklání a pomáhají mu vstát. Muž se vzápětí rozbřečí. Ačkoliv z něho byl cítit alkohol, uvědomoval si, co se stalo. Zřejmě dost nasává, pomyslel si Halmborg.

„Pomůžeme vám, posaďte se,“ nabízí se Kjelsson a odvádí muže do obývacího pokoje.

Zhroucený muž si sedl na okraj pohovky. Zasedl špinavý flek a jednou rukou odháněl černého kocoura, který se chtěl mazlit. Asi bychom měli zavolat sociálku, přece v tomhle se žít nedá, pomyslel si Halmborg.

Oba policisté si museli všimnout nepořádku v celé místnosti. Neumyté talíře, obaly od jídla na stole, pod stolem. Špína a prach. Jak v tomhle může žít? Podiví se Kjelsson a ptá se na pokoj jeho syna. Muž se na něho sotva podívá, ale slyšel, co mu detektiv chtěl a ukázal směrem do patra. Chápu, pomyslel si Kjelsson. Syn si žije nahoře a jeho otec v tomhle bordelu dole.

„Jdu se tam podívat,“ navrhuje Halmborg.

„Hlavně opatrně, ať na tebe něco nevyskočí,“ podotkne Kjelsson s jemnou ironií na rtech.

„Dám si pozor,“ přikývne Sven a vyráží po schodech do patra.

Dřevěná prkna vrzají. V polovině schodiště jeden schod dokonce chybí. Opatrně prázdné místo překračuje a pokračuje dál. Nahoře se nacházejí tři místnosti. Otevřenými dveřmi vstupuje do první.

„Tomuhle říkám moderně zařízený pokoj,“ šeptne Halmborg a žasne nad zajímavým interiérem místnosti.

Velká a prostorná postel. Průhledná skříň. Oválný stůl a hifi souprava v rohu. Strop je posázený hvězdami. Pravděpodobně z fosforu, aby v noci svítily.

„Sem si vodil holky, ale že nechal svého otce žít v té špíně dole, to mu nevadilo!?“ podiví se a vrací se na úzkou chodbičku.

Vstupuje do další místnosti. Podle nábytku srovnaného bez ladu skladu, je zřejmé, že se tato místnost používá pouze jako skladiště. Třetí

místnost je zamčená. Klíč však visí na háčku hned vedle obložkové zárubně. Halmborg si jej vezme a odemkne. Do malé místnosti proudí světlo malým oknem. Jedna postel, jeden stolek. Jinak nic. Vše je pokryté velkou vrstvou prachu. Lze soudit, že tuto místnost také nikdo neobývá.

Halmborg se vrací zpátky do obýváku. Kjelsson stojí u vzlykajícího muže, který v ruce drží láhev piva.

„Zřejmě to už nevydržel,“ podotkne Sven.

„Co jsi zjistil?“

„Mladej má krásnej a čistej pokoj. Tam si zřejmě vodil svoje holky.“

„A vůbec mu nebylo hloupé, že jeho otec žije v téhle špíně,“ podotkne Kjelsson a rozhlíží se po místnosti, která nezažila úklid už pěkně dlouho.

Sven jen přikývl. Nemělo cenu to dál komentovat. Obrázek o jeho synovi si udělali. Teď jen museli zjistit, proč se utopil.

„Pane Gammele, nevíte, proč si šel váš syn takhle brzy zaplavat?“ ptá se Kjelsson.

Muž s pivem v ruce se na něho ušklíbne. Volnou rukou si otře slzy. Podle výrazu se zdálo, že ho smutek už přešel.

„Jens je neplavec.“

Oh!

„Víte to jistě?“

„Ovšem. Už od malička měl odpor k vodě.“

Hm!

„Jak dlouho se znal s tou Ritou?“

„Chodila k nám často.“

„Povídali jste si někdy spolu?“

„Ne,“ zakroutil hlavou. „Pozdravila a šla rovnou do Jensova pokoje.“

„Takže sem chodila sama, kdy se jí zachtělo a váš syn na ni čekal už v pokoji.“

Starý Gammel pokynul hlavou.

„Promiňte, že se na to ptám, ale paní Gammelová...“

„Od té chvíle, co nás opustila, je mrtvá! Pro mě i Jense!“

„Takže nevíte, jestli stále žije nebo už zemřela?“

Starý Gammel se podíval na Kjelssona zlověstným pohledem.

„Kdyby vás ženská nechala s pětiletým klukem a zdrhla. Chtěl byste vědět, jestli je živá?“

„Zřejmě ne.“

„Tak vidíte!“

„Nemám zavolat někoho ze sociálky, aby se o vás postaral?“

„Co se staráte, policajte!“ ohradil se proti němu.

Jeho smutek se změnil v nenávist. Byla to proměna o 180 stupňů. Téměř k nepoznání.

„Půjdeme,“ navrhuje Halmborg a sám opouští obývací místnost jako první.

„Neměli bychom zavolat nějakým příbuzným?“

„Ne!“

„Okej,“ přikývne Kjelsson a nechává starého mrzouta o samotě.

Vychází ven. S pohledem na Halmborga pokračuje k vrátkům. Rezavé panty vrzají. V noci by to muselo být pro někoho strašidelné, pomyslí si.

Policisté se posadí do vozu. Chvilí mlčí, ale pak Sven Halmborg promluví.

„Rita Olmondová. Penzion u křižovatky,“ ukazuje rukou.

Kjelsson přikývne. Startuje motor. Vůz se dává do pohybu. Během pár minut parkují před penzionem.

Ω

U dveří je přivítala usměvavá blondýna v zelených šatech. Okamžitě si všimli jejího plného dekoltu. Žena si rukou dala na stranu dlouhou vlnku, která jí překrývala pravou část obličeje. Přitom si oba muže dobře prohlédla.

„Jak vám mohu pomoci?“

„Hledáme Ritu Olmondovou,“ odvětí Kjelsson a ukazuje policejní průkaz.

„Rita tu není.“

„A kde bychom ji našli?“ ptá se pro změnu Halmborg.

„Nechcete jít dál?“ navrhuje a rukou ukáže dovnitř.

Udělá krok do strany. Její dekolt se dává do pohybu a Sven okamžitě zpozorní.

„Rádi bychom mluvili s Ritou,“ kapitán se snaží dostat z této sexy čtyřicátnice informaci, kde by se mohla nacházet pravděpodobně současná přítelkyně mrtvého Jense Gammela.

„Zjistili jsme, že měla vztah s Jensem Gammelem,“ přidává se Halmborg.

„Občas si vyšli, ale nenazvala bych to vztahem.“

„Byl v tom jenom sex?“

„Asi ano.“

Vzápětí se žena zarazí. „Proč mluvíme v minulém čase? Stalo se něco?“

„Našli jsme tělo Jense Gammela na břehu zdejšího jezera.“

„Pane, bože!“ vyhrkne a dlaněmi si zakryje tvář.

Halmborg chvíli čekal a pak se jí znovu zeptal.

„Asi nevíte, kam slečna Olmondová odjela?“

„Do Jellingu.“

„Kdy se vrátí?“

„Večer,“ špitne žena s dlouhými vlnitými vlasy.

„Vy to tady vedete?“ ptá se Halmborg.

„Ano.“

„Jak se jmenujete?“

„Nina Holmannová.“

„Můžete mi zavolat, až bude Rita zpátky, prosím?!“ Sven jí podává vizitku. „Hlavně jí neříkejte, že je Jens Gammel mrtvý.“

„Je snad podezřelá?“

„To ještě nevíme, ale nechceme, aby se vylekala. Třeba bude vědět, proč se Jens Gammel potuloval kolem jezera Farup.“

„Co když za ním bude chtít večer jít?“

„Rekla jste, že spolu nechodili.“

„To je pravda.“

„Tak proč by ho hned měla jít navštívit?!“ podiví se Halmborg.

„Skoro každý večer za ním chodila.“

Aha!

„Ale, nechodili spolu?“ ptá se Kjellsson.

„Rita, říká, že to není napořád.“

„Ale vypadá to, že spolu chodili,“ přidá se Halmborg.

Žena v zelených šatech jen pokrčí rameny.

„Tak mi zavolejte, až se Rita vrátí, díky,“ poznamená Halmborg.

Nina Holmannová se s policisty loučí a s pohledem na poručíka Halmborga jí hlavou proběhnou hříšné myšlenky. Ten by stál za hřích...

Jezero Farup

Modrý vůz se vrací na místo činu. Parkuje na stejném místě. V následujících minutách přijíždí dodávka s forenzním týmem doktora Lebjorsena. Kjellsson vyčkává, aby se s doktorem pozdravil. Nechává oběť v jeho rukách a s poznámkou, že by chtěl mít pitevní zprávu na stole ještě dnes, odjíždí.

„Ten chlap, je neuvěřitelnej,“ podotkne policejní koroner s pohledem na odjíždějící Ford Mondeo.

„Šel si vážně zaplavat?!“ podiví se asistent doktora Lebjorsena.

„Zdá se, že nemá žádná vnější poranění,“ pronese patolog a začíná ohledávat mrtvolu.

2. Vejle, Policejní budova, 13:26

Kjelsson stojí před tabulí, na kterou připne fotku mrtvého Jense Gammela. Sven Halmborg sedí za stolem a je ponořen do světa internetu.

„Co jste zjistili?“ ozve se hlas muže přicházejícího do kanceláře kriminální policie.

Je to major Steng.

„Máme mrtvého,“ špitne Kjelsson.

„Ano, ale co víme o jeho smrti?“

„Utonutí.“

„Jste si jistý?“

„Podle předběžného ohledání. Více nám řekne doktor Lebjorsen.“

„Promluvím s ním!“

Jeho nečekaný zájem o mrtvého Jense Gammela kapitána překvapil.

„Proč vás zajímá zrovna on?“

Major Steng už byl na odchodu, ale zastavil se ve dveřích.

„Vy asi nevíte, kdo byl Samuel Gammel?“

„Ne.“

„Vyznamenaný policista za hrdinství.“

„Byl?“

„Zemřel při dopravní nehodě.“

„Příbuzný naší oběti?“

„Byl to jeho strýc.“

„Znal jste tu rodinu?“

„Konrád Gammel otec Jense Gammela je alkoholik. Pravý opak svého bratra Samuela.“

„Propadl alkoholu, až potom, co ho žena opustila nebo ještě předtím?“ ozval se Halmborg.

„To s tím nemá co dělat,“ podotkne Steng.

„Znal jste osobně Samuela Gammela, a tím pádem je tento případ pro vás důležitý, že?“ podotkne Kjellsson.

Měl pravdu. Major Steng mu to vzápětí potvrdil. „Ano.“

„Budeme vás informovat,“ kývne kapitán.

„Díky.“

Velitel policie opustil místnost.

Sven Halmborg vstal od počítače a zamířil rovnou k tabuli.

„Snad si nemyslí, že ho někdo zabil, kvůli jeho strýci?“

„To bychom museli projít všechny případy Samuela Gammela. A víme, co to bylo za policistu? Kde sloužil?“

„Asi tady,“ odsekne Sven.

„Jsem tu nějaký pátek a tohle jméno jsem nikdy neslyšel,“ oponuje mu Kjellsson. „A pokud dostal metál za hrdinství, kde je jeho fotka? Viděl jsi snad jeho fotku v dřevěném rámečku někde v budově?“

„Ne.“

„Tak vidíš.“

„Takže policie v Horsens?“

Kjellsson pokrčí rameny.

„V Aarhusu?“

„Vycházejme z faktů, Svene. Mrtvý se jmenuje Jens Gammel a žil ve Skovdallundu. Musíme najít tu Ritu a promluvit s ní. V případě, že Lebjorsen potvrdí úmyslné zabití, budeme muset zjistit, kdo by mu chtěl ublížit. S kým se v nedávné době nepohodl. Jestli někomu nedlužil peníze...“

„...nebo mu nesvedl ženu!“

„Správně. Vzhledem k jeho způsobu života, bych se ani nedivil, že dostal nějakou vdanou paničku a její manžel mu to chtěl vrátit!“

„Možná ta Rita, by mohla vědět, kdo mu šel po krku.“

„Záleží, co nám řekne doktor.“

Kjelsson přikývl a pohybem hlavou do strany k tomu Svena takticky pobídl.

Ω

Patologie, o hodinu později

Doktor Lebjorsen pozval oba policisty k sobě do márnice. Všichni tři se postavili ke stolu, kde leželo tělo Jense Gammela.

„Zřejmě to na obyčejné utonutí nevypadá, že doktore?“ podívá se Halmborg vážně na policejního koronera.

„Po důkladném ohledání jsem zjistil, že se tělo do vody dostalo již mrtvé.“

Lebjorsen pokrčil rameny.

„Víte dobu úmrtí?“

„Mezi 20-23 hodinou.“

„Nějaké známky zápasu?“

„Ne.“

„Zdá se, že oběť svého vraha znala.“

„Nebo ho překvapili.“

Halmborg se ohlédl za Kjelssonem.

„Myslíš si, že pachatelé mohli být dva?“

„Anebo někdo velmi silný. Nevěřím, že se nebránil.“

„Zdá se, že do Skovdallundu opět zavítáme.“

„A čekal jsi snad, že ne?!“ pousměje se Kjelsson.

Pozvedne pravé obočí a při odchodu děkuje doktoru Lebjorsenovi za velmi cenné informace týkající se Jense Gammela. „Díky, doktore!“

Patolog přikývne a zakryje tělo muže, předtím, než jej strčí do chladičího boxu. Policisté se mezitím vracejí do své kanceláře. Pro dnešek končí a odcházejí domů.